5 Bani în România.-10 Bani în străinătate

Anul XXXI.-No. 191.-Duminecă 14 Iulie 1913

ABONAMENTE
ROMÂNIA: Lei 4.65 / 9.15 / 18.— — STRĂINĂTATE: 3 luni Lei 10.- / 6 luni 20.- / Un an 40.-

UNIVERSUL

CELE DIN URMĂ STIRI DIN LUMEA ÎNTREAGĂ
TELEGRAFICE ŞI TELEFONICE

Fondator: LUIGI CAZZAVILLAN

ANUNCIURI
PAGINA III
Linia corp 7 Bani 50
Idem pag. IV „ 35
Inserţii şi reclame 3,50 linia
Anunciuri sau informaţiuni mortzare după mărime dela 60-150 lei

Redacţia şi Administraţia: 11, str. Brezoianu — Bucureşti —

De pe câmpul de operaţiuni

O AMBULANŢA MILITARA

Bucureşti, 12 Julie 1913

Noul pământ românesc

Este cu totul greşită închipuirea unora, că necesitatea stabilirii unei graniţe strategice a meastre spre sud ne-a făcut să ocupăm o întindere de pământ locuită în masse compacte de către bulgari, — cu alte cuvinte „pământ bulgăresc". Noul pământ alipit la România are peste tot o populaţie rară şi va fi nevoie acolo de o colonizare, firească cu elemente româneşti; — dar şi în populaţia actuală, bulgarii nu formează de cât mai puţin de treime, — celelalte două treimi fiind reprezintate de musulmani (turci, tătari), de români şi alte câteva neamuri răslete.

Populaţia celor vr'o 8000 şi mai bine de km. pătraţi este abia de vr'o 300.000, — de aceea zicem, şi acesta va fi de sigur primul gând al oricui, că o sistematică şi binecondusă colonizare va trebui să ducă, deodată cu romanizarea, şi la înflorirea economică a acelei regiuni.

In Dobrogea s'au mai făcut încercări de colonizare, — şi experienţele rezultate din acele încercări, vor avea să folosească acum şi la această nouă operă ce ni se impune. Intr'un articol ce publică asupra chestiunii acesteia, d. N. D. Popovici-Lupa arată greşelile ce s'au făcut încercându-se colonizări cu oameni prea în etate şi neglijându-se de a se studia mai întâi bine condiţiunile naturale de climă şi teren în cari erau chemaţi să viеţuiască coloniştii.

Deci, colonizarea va trebui să se facă cu o populaţie românească viguroasă, luminată şi conştientă de rolul ei acolo, — cu oameni de preferinţă tineri, sub 30 de ani, întru cât se poate rezerviştі ştiutori de carte, cari aŭ făcut parte din armata de ocupaţiune şi cari prin urmare aŭ de pe acuma şi o oarecare legătură sufletească cu teritoriul cel nou. Pe de-altă parte, ar trebui căutate, pentru colonizare, acele regiuni ale ţării de pe unde se fac şi altfel emigrări, aşa dar dintre oameni obişnuiţi; şi cu deosebire bine ar fi dacă s'ar putea alege cât mai mulţi tineri neînsuraţi, cari să se însoare acolo la locul de colonizare. — căci mai ales femeile sătence se ştie cât de greu se despart de locul lor de naştere.

In sfârşit o condiţie neapărată este să se studieze temeinic natura solului, condiţiile locale de teren şi cimă în noul teritoriu. Oarecari studii în această privinţă, datorite oamenilor noştri de ştiinţă, există, dar ele nu sunt îndestulătoare. E nevoie de cercetări amănunţite la faţa locului, — sarcină ce s'ar încredinţa unei comisii aleasă dintre specialiştii distinşi ai ţării noastre.

La Samovitz

Acostăm; am ajuns la Samovitz. Pontonul e plin de ofiţeri cari răspund cu voe bună la salutul ce le adresăm; pe mal trupa ne priveşte cu interes: văd atâtea feluri de uniforme.

Debarcăm şi ne-amestecăm cu soldaţii. Intru în vorbă cu câţiva; un suerat prelung îmi taie cuvântul, îmi aruncă privirea cu necaz înspre partea de unde venea sgomotul şi ce văd? „Gilortul" scris pe o maşină de drum de fier, mă uit la vagoane, c. f. r., c. f. r., c. f. r.; caporalul cu care eram în vorbă îmi prinde mirarea: „ei, domnule, suntem la noi acasă, am venit cu tot confortul"; şi apoi glumeţ: „vă rog interveniţi la direcţia C. F. R. să înscrie în „Mersul trenurilor" şi linia Samovitz-Sofia, căci acum e a noastră".

Samovitz, port important la Dunăre, se leagă cu Sofia printr'o linie de cale ferată ce trece prin Plevna. Judecat după mulţimea mărfurilor ce le-am văzut grămădite la debarcader, îmi dau seamă de ce însemnătate este el pentru bulgari şi cu toate astea nici o şatră ţigănească nu e în halul de mizerie în care este acest „oraş"(!).

Câteva case, mai mult nişte barace lipite cu pământ, semănate cum a vrut fiecare, murdare pe dinafară de-ţi produce scârbă, pe dinăuntru şi mai murdare, două-trei cârciumi-cafenele, în cari dacă n'ai vedea oameni ai crede că sunt coşare de vite şi o magherniţă de scânduri cu trei despărţituri: „oficiul telegrafic", „casa de mărfuri" şi „sala pentru pasageri", ce o indică o tablă atârnată d'asupra uşei ca gară, iată „oraşul"(!) bulgăresc Samovitz.

Dar ce mai încoace-încolo, din trupa cantonată aci, nimeni n'a avut curajul să cuartireze în vre-o casă din Samovitz; soldaţii şi ofiţerii inferiori stau în corturi pe câmp, ofiţerii superiori într'o baracă de scânduri, construită de ocazie.

D'asupra uşei acestei barace ofiţerul cu cuartiruirea a pus o placardă „Hotel Capsa".

Dar mai am de spus multe din Samovitz.

N. Ciocârdia

oxo

Familii româneşti din Ghevgheli refugiate la Sofia

Am spus eri că de teama măcelului, numeroase familii din Ghevgheli s'au refugiat la Sofia. Intre ele aflăm că sunt şi 35 familii ROMANEŞTI, cărora guvernul nostru, prin intermediul legaţiunei italiene, le-a trimes ajutoare la Sofia.

oxo

Cum trebue să se adreseze corespondenţa militară

Direcţiunea generală a poştelor, telegrafelor şi telefoanelor, aduce la cunoştinţa generală că, relaţiunile date de unele ziare asupra îndrumărei corespondenţelor poştale şi telegrafice destinate militarilor mobilizaţi şi aflaţi în armata de operaţie sunt eronate. Publicul are de indicat numele, pronumele, gradul, regimentul şi corpul de armată din care face parte militarul, fără alte indicaţiuni, aceste date fiind suficiente pentru îndrumarea corespondenţei la destinaţie.

Cât priveşte pentru cei rămaşi la partea sedentară a corpurilor corespondenţa se va face ca în timpuri normale.

oxo

In zona de operaţii

Ce se vede dela Giurgiu până la Corabia. — Podul dela Turnu-Măgurele. — Nicopoli. — Cum se prezintă portul Samovitz. — Oraş sau popas de nomazi? — Trupele româneşti se găsesc foarte bine.

Miercuri, 10 Iulie

„Gata!", zise conductorul, maşina fluieră prelung şi trenul se urni; plecam pe câmpul de război corespondenţii de ziare şi ataşaţii militari străini.

Intr'un vagon eram gazetarii: Căpitan Cecil Batinn de la „Dailp Telegraph", Carl Marilaun de la „Zeit", Francisc Mac Culagh de la „Daily News", Anker Höxbro Kirkeby de la „Politiken", Baron Binder de la mai multe ziare germane, Al. Ciurcu de la „Adevărul", Uhrinowsky de la „Independence" şi „le Journal", domnişoara Caragiani de la „Epoca" şi subsemnatul din partea „Universului".

Ne însoţeaŭ d. maior Trantomir, de la statul major, d. locot. Cantacuzino şi d. sublocot. Oräscu.

In alt vagon erau ataşaţii militari: colonel Iscritsky (Rusia), colonel Hranilovici (Austria), lt.-col. Calafatovici (Serbia), locot.-col. Zyon (Anglia), maior Bronsart von Schelendorf (Germania), maior Arturo Sola (Spania), căpitan Pichon (Franţa) şi căpitan Ferigo (Italia).

D. maior Popovici, de la statul major, d. sub-lcot. Trăznea Greceanu, şeful protocolului din ministerul de externe şi d. sublocotenent M. Arion îi însoţeaŭ.

După două ore şi jumătate de drum am ajuns la Giurgiu, în portul Ramadan, unde ne-am îmbarcat pe iactul „Ştefan cel Mare" cu care am plecat imediat în sus pe Dunăre.

Pe vapor mai erau d-nii amiral Urseanu, comandorii Conda şi Demetriade şi maiorul Chiriţescu; d. locot. Serbu Constantin avea comanda vasului.

Pe Dunăre

In faţă ne apăru Rusciukul, dar nu Rusciukul de altădată ci un oraş mort; nici o mişcare, nici un vas la debarcader, nimic din activitatea caracteristică porturilor, mai de grabă îţi făcea impresia eă-i un oraş ce-a fost isbit de vr'un cataclism şi în care viaţa a încetat. In stânga portului, acolo unde Zomul-Negru se varsă în Dunăre, de sub apă eşiau coşurile şi catargele vapoarelor „Krum", „Simion Velichi" şi „Alexandru Batemberg", pe cari bulgarii le înecaseră, conform ordinului guvernului din Sofia, de îndată ce aflaseră că românii aŭ intrat în ţara lor. Odată cu vapoarele mai scufundaseră şi 2 şlepuri încărcate cu arme şi muniţiuni de război.

Vaporul înainta; încet-încet pierdurăm din ochi şi aceste semne vădite ale dezastrului ce s'a abătut asupra Bulgariei.

Se zăreşte T.-Măgurele, de departe se vede podul ce se construeşte peste Dunăre la Nicopol şi cum până aci nu văzuserăm de cât malurile bătrânului fluviŭ, mănoase pe stânga, pietroase şi sărace pe dreapta lui, curiozitatea ne fu atâtată şi dorinţa de-a ajunge cât mai aproape, creştea pe măsură ce viteza vasului scădea.

O vedetă ce venea din port ne opri în mijlocul apei, un maior de la statul major trecu pe bordul vaporului, mesager de rele veşti pentru noi: ni se comunică că dispoziţia de-a ne duce la Corabia s'a contramandat; vom merge numai până la Samovitz unde rămânem peste noapte, iar a doua zi dimineaţa vom fi duşi să vedem podul de pontoane de la Siliştioara şi în urmă ne vom înapoia.

„Ştefan cel Mare" se puse din nou în mişcare, Nicopoli şi T.-Măgurele legate printr'un pod ce aştepta să fie doar încheiat, se apropiau tot mai mult de noi. In port la T.-Măgurele o pădure de catarge, la Nicopoli o mişcare cum poate nu se văzuse de la 1877. trupele române deoparte şi de alta erau într'o activitate febrilă, tricolorul românesc se înălţa mândru şi'n stânga şi'n dreapta Dunării.

Ce frumoasă şi măreaţă privelişte.

Un fior de mândrie naţională mi-a trecut atunci prin tot corpul. Veniţi voi, eroi cari ne-aţi dat independenţa la 1877 şi vă convingeţi că fiі voştri vă sunt demni urmaşi.

Priviţi-i cum stau colo sus pe înălţimile de la Nicopoli, locuri cunoscute vouă, cum îmoaie cerbicia trufaşe a perfiduluі vecin liberat din lanţurile sclaviei de voi, şi care drept mulţumire vroia acum să ne atingă demnitatea şi să ne stârbească renumele de viteji.

Privesc până se pierde în zare cazarma din vârful dealului de la Nicopoli, în curtea căruia furnică uniforma oastei româneşti şi pe care e implântată stindardul naţional.

Cu mare admiraţie văd că se uită şi ataşaţii militari străini, dându-şi seamă de valoarea oştirei noastre.

La Samovitz

Acostăm; am ajuns la Samovitz. Pontonul e plin de ofiţeri cari răspund cu voe bună la salutul ce le adresăm; pe mal trupa ne priveşte cu interes: văd atâtea feluri de uniforme.

Debarcăm şi ne-amestecăm cu soldaţii. Intru în vorbă cu câţiva; un suerat prelung îmi taie cuvântul, îmi aruncă privirea cu necaz înspre partea de unde venea sgomotul şi ce văd? „Gilortul" scris pe o maşină de drum de fier, mă uit la vagoane, c. f. r., c. f. r., c. f. r.; caporalul cu care eram în vorbă îmi prinde mirarea: „ei, domnule, suntem la noi acasă, am venit cu tot confortul"; şi apoi glumeţ: „vă rog interveniţi la direcţia C. F. R. să înscrie în „Mersul trenurilor" şi linia Samovitz-Sofia, căci acum e a noastră".

Samovitz, port important la Dunăre, se leagă cu Sofia printr'o linie de cale ferată ce trece prin Plevna. Judecat după mulţimea mărfurilor ce le-am văzut grămădite la debarcader, îmi dau seamă de ce însemnătate este el pentru bulgari şi cu toate astea nici o şatră ţigănească nu e în halul de mizerie în care este acest „oraş"(!).

Câteva case, mai mult nişte barace lipite cu pământ, semănate cum a vrut fiecare, murdare pe dinafară de-ţi produce scârbă, pe dinăuntru şi mai murdare, două-trei cârciumi-cafenele, în cari dacă n'ai vedea oameni ai crede că sunt coşare de vite şi o magherniţă de scânduri cu trei despărţituri: „oficiul telegrafic", „casa de mărfuri" şi „sala pentru pasageri", ce o indică o tablă atârnată d'asupra uşei ca gară, iată „oraşul"(!) bulgăresc Samovitz.

Dar ce mai încoace-încolo, din trupa cantonată aci, nimeni n'a avut curajul să cuartireze în vre-o casă din Samovitz; soldaţii şi ofiţerii inferiori stau în corturi pe câmp, ofiţerii superiori într'o baracă de scânduri, construită de ocazie.

D'asupra uşei acestei barace ofiţerul cu cuartiruirea a pus o placardă „Hotel Capsa".

Dar mai am de spus multe din Samovitz.

N. Ciocârdia

oxo

Familii româneşti din Ghevgheli refugiate la Sofia

Am spus eri că de teama măcelului, numeroase familii din Ghevgheli s'au refugiat la Sofia. Intre ele aflăm că sunt şi 35 familii ROMANEŞTI, cărora guvernul nostru, prin intermediul legaţiunei italiene, le-a trimes ajutoare la Sofia.

oxo

Cum trebue să se adreseze corespondenţa militară

Direcţiunea generală a poştelor, telegrafelor şi telefoanelor, aduce la cunoştinţa generală că, relaţiunile date de unele ziare asupra îndrumărei corespondenţelor poştale şi telegrafice destinate militarilor mobilizaţi şi aflaţi în armata de operaţie sunt eronate. Publicul are de indicat numele, pronumele, gradul, regimentul şi corpul de armată din care face parte militarul, fără alte indicaţiuni, aceste date fiind suficiente pentru îndrumarea corespondenţei la destinaţie.

Cât priveşte pentru cei rămaşi la partea sedentară a corpurilor corespondenţa se va face ca în timpuri normale.

oxo

Ministerul de Războiŭ

BULETIN DE INFORMAŢIUNI

1913, Julie 11.

Ora 12 noaptea

In urma operaţiunilor din ultimele zile, situaţiunea strategică a armatei noastre este mai mult decât favorabilă, fiind stăpână pe eşirile de la Sud ale trecătorilor din Balcani.

Pentru un moment, detaşamentele înaintate, cari stăpânesc eşirile acestor trecători, s'au oprit pentru a da timp grosului armatei să micşoreze distanţa ce-l separă de ele şi să se grupeze în vederea eventualelor acţiuni.

* * *

Convoiul capturat de Divisia de călăraşi la Osicoviţa cuprindea vre-o 4.000 arme din depozitul trupelor din Nicopole, şi pe care bulgarii le transportaŭ la Sofia pentru a nu fi capturate de trupele noastre trecute peste Dunăre la Corabia.

Informaţiunile pe cale particulară a ziarelor despre capturarea a 180.000 arme sunt, după cum se vede, mult exagerate.

Directorul serviciului supravegherei ştirilor
Colonel LUPESCU

Aviaţiunea noastră militară

IN RAZBOIU

D. locot. Protopopescu

D. locot. Negrescu

Alături de armata noastră, secţia I-a de aviaţie de la Cotroceni a avut un succes foarte frumos şi care face cinste ofiţerilor săi.

Incă de la începutul mobilizăreі, cutezătorii ofiţeri de la Cotroceni, împreună cu inginerul aviator Vlaicu, şi-au pregătit aparatele pentru ca la nevoe să fie de folos armateі.

Printre cei dintâi, cari au plecat pe câmpul de operaţiuni, sunt d-nii locotenenţi Negrescu, Chiscăneanu şi Al. Popescu, cari îndată ce primeau ordine de a face recunoaşteri, se achitau imediat şi cu succes de înalta şi importanta misiune, făcând servicii imense armateі de ocupaţiune, fapt ce le-a atras admiraţia şi laudele statului major al armateі.

După cum am anunţat, d. inginer Vlaicu, care are gradul de căpitan în armata noastră, a plecat deunăzi cu aparatul său în sbor de la Cotroceni până la Corabia, punându-se la dispoziţia armateі.

După zece minute de la plecarea lui Vlaicu, cunoscutul aviator d. locot. Protopopescu, sosit de curând din Franţa unde a urmat şcoala politechnică de aviaţiune, a plecat, tot de pe câmpul Cotroceni, cu un biplan „H. Farman" 80 H. P. tip nou, de curând sosit în ţară, având ca pasager pe d. G. Magnani constructorul de aeroplane al armateі.

Atât Vlaicu cât şi locot. Protopopescu au străbătut distanţa Cotroceni-Corabia, 170 kil., la o înălţime de 1200 m., fără să ateriseze, în mai puţin de 2 ore.

Ambiі aviatori aŭ aterisat excelent la Corabia în faţa hangarelor ce adăpostesc celelalte aeroplane sosite mai înainte. Apoi înălţându-se din nou, cei 2 aviatori au trecut Dunărea, şi după ce au făcut câteva recunoaşteri în Bulgaria, s'aŭ întors pe malul stâng al Dunăreі unde au aterisat.

D. locot. Al. Popescu

D. inginer Aurel Vlaicu

O frumoasă primire s'a făcut aviatorilor, din partea trupelor cari se aflaŭ pe ambele maluri ale Dunăreі, soldaţii cât şi ofiţerii agitau chipiurile strigând: Ura! *trăiască armata română!*

Deşi tânără pentru noi, aviaţiunea militară a îndeplinit pe lângă armata noastră de operaţiuni un rol care a avut un succes strălucit şi vrednic de admiraţiunea tuturor.

Bursa Bucureşti

ERI

Numărul afacerilor restrâns. Unele valori aŭ avut descreşteri de curs.

Variaţiunile cotei, diferite de la zi la zi, când ascendente, când descendente, sunt firesti în împrejurările prin care trecem. Nu e nimic surprinzător în aceste schimbări, care îşi aŭ lămurirea lor bine întemeiată.

De luat în seamă e faptul, că situaţiunea actuală impune rezerva în afaceri.

Incheerile făcute azi sunt următoarele:

Obligaţiunile Creditului judeţian şi comunal 5 %, CASSA: lei 101 1/2;

Idem, 4 1/2 %, CASSA: lei 93 5/8;

Scrisuri funciare rurale 5 %, CASSA: lei 96, bani 70, — 95 bani 85;

Scrisuri funciare urbane Bucureşti, 5 %, CASSA: lei 96 bani 60;

Bonurile Caseі rurale, 5 %, CASSA: lei 99 bani 15;

Banca agricolă, CASSA: lei 595, — PE TERMEN: lei 600' 596, 595, 597, 599, 605;

Banca Marmorosch, Blank şi comp., CASSA: lei 915;

Banca generală română, PE TERMEN: lei 2130;

Banca românească, acţiuni la purtător, PE TERMEN: lei 780, 785;

Idem, a II-a emisiune: CASSA: lei 335, 340, — PE TERMEN 340;

Banca comercială română, CASSA: lei 700;

Societatea „Dacia-România", PE TERMEN: lei 1695, 1685, 1687, 1690, 1695, 1700, 1698;

Societatea „Generala", PE TERMEN: lei 1250, 1245.

oxo

O scenă înduioşătoare

Publicul a avut Miercuri seară ocazia să asiste la o scenă foarte înduioşătoare.

Din prima zi de mobilizare s'aŭ prezentat la corpuri un foarte mare număr de concediaţi şi rezerviştі atât din contingentele mobilizate cât şi cele nemobilizate. Corpurile aŭ ales tot ce era mai voinic, iar pe ceilalţi i-aŭ trimis la vatră. Aceştia din urmă însă aŭ făcut repetate cereri cari aŭ ajuns chiar până la ministerul de război, spre a fi trimişi pe câmpul de luptă.

Ministerul, neputând rezista dorinţei lor, a orânduit o nouă vizită sanitară care s'a făcut zilele acestea la regimentul 1 artilerie de cetate din Bucureşti.

Comisia, mai mult de formă, a opinat că vre-o mie din aceştia fiind debilі, nu pot lua parte în campanie.

Eri seară aceştia aŭ fost trimişi la casele lor; primul tren ducea pe cei cari se înapoiau în Oltenia. La început triştі, mai târziu resemnaţi, porniră în strigătul de *„Trăiască România! Trăiască oştirea noastră învingătoare!"*

oxo

Grănicerii bulgari trag asupra unui vapor rus

Calafat, 11 Iulie

Pe când vaporul „Beligrad", de sub pavilion rus, venind din josul Dunăreі, intre Nicopole şi Samovitz grănicerii bulgari aŭ tras asupra comandantului focuri de arme.

Comandantul ca prin minune a scăpat neatins, însă proectilele aŭ cauzat mai multe stricăciuni în cabina de comandă a vaporului.

Cazul a fost reclamat guvernului rus.

oxo

Prizonieri turci dezertând în România

Călăraşi, 12 Iulie

Azi aŭ fost aduşi din Silistra un sublocotenent, 2 sergenţi şi 5 soldaţi turci, făcuţi prizonieri de armata bulgară. Ei, sustrăgându-se de sub paza santinelelor bulgare, aŭ dezertat în România.

Astă seară ei vor fi repatriaţi prin Constanţa.

oxo

INAUGURAREA soc. „Hrana" din Galaţi

Galaţi, 12 Iulie

Azi dimineaţă la ora 11 şi 30 s'a inaugurat localul şcoaleі primare No. 4 noua societate „Hrana", înfiinţată din iniţiativa d-neі şi d-şoarelor Dionisie Popescu, cât şi a d-neі institutoare Andreescu, directoarea şcoaleі No. 4.

Societatea are de scop de a oferi în fiecare zi la amiază, hrană la 100 copiі, indiferent de naţionalitate, de acelor plecaţi în campanie.

Comuna a fost reprezintată la această solemnitate prin d. ajutor de primar Calmuski. Aŭ mai asistat d-nii Cioceanu, revizor şcolar, căpitan Bobeica, adjutantul pieţeі şi alte persoane, precum şi un număr de aproape 200 copiі cu mamele lor.

După ce s'a oficiat un scurt serviciu religios, d. Calmuski a vorbit în numele comuneі lăudând această iniţiativă şi făgăduind tot sprijinul primărieі.

D-na Dionisie Popescu a vorbit arătând greutăţile ce a avut de întâmpinat până la înfăptuirea acesteі societăţi.

D-na institutoare Andreescu a mulţumit tuturor cari aŭ dat sprijin pentru înfiinţarea societăţeі.

După accea, la mai multe mese aşezate într'una din clase s'a servit dejunul copiilor cari aŭ asistat la această inaugurare.

Va mai curge sânge!...

-- Grecii şi sârbii nu admit suspendarea ostilităţilor --

Se pare că sforţările României de a face să înceteze cu un ceas mai înainte vărsările de sânge şi a hotărî pe sârbi şi pe greci de a suspenda ostilităţile până la încheerea armistiţiului şi a preliminariilor păcei, nu au mai putut găsi răsunet la nici unul din cele două state beligerante din cauză că Bulgaria prea mult a abuzat de buna credinţă a foştilor ei aliaţi.

După cum am arătat eri dimineaţă, Suveranii Greciei şi Serbiei au răspuns regelui Carol că nu mai pot avea încrederea în Bulgaria şi că nu pot admite o încetare de ostilităţi până ce nu vor avea toate garanţiile din partea Bulgariei că toate fructele victoriilor lor *le vor fi recunoscute.*

Pe de altă parte, după cât sântem informaţi, guvernele Serbiei şi Greciei au făcut deasemenea cunoscu guvernului român, că nu pot admite o suspendare de ostilităţi înainte de încheerea armistiţiului care va trebui să fie concomitentă cu semnarea preliminariilor păcei.

Iată rezultatul politicei de duplicitate pe care au dus-o bulgarii faţă de toată lumea. Astăzi nimeni nu mai are încredere în ei şi apelurile disperate pe care le adresează Regelui Carol şi guvernului român nu mai pot fi satisfăcute.

De alt-fel un fapt recent a întărit şi mai mult această lipsă de încredere a beligeranţilor în cuvântul bulgarilor. Intr'adevăr în chiar ziua când Regele Ferdinand telegrafiază Regeluі Carol ca să intervie pentru pace, trupele bulgare atacaŭ, în acelaşi timp, şi pe sârbi şi pe greci.

Ostilităţile vor continua până la încheerea armistiţiului, sângele va mai curge, iar la Sofia şi în jurul ei groaza, foametea şi mizeria cea mai teribilă vor mai dăinui şi vor continua să amărească şi să neliniştească pe Suveranul Bulgariei.

E sfârşitul tragic şi fatal al politicei lipsită de simţul realităţei pe care Bulgaria a dus'o până acum.

* * *

In ce priveşte încheerea armistiţiului şi semnarea preliminariilor păcei care vor avea loc la Bucureşti, un ziar oficios spunea aseară că se speră ca ele să înceapă probabil Luni. Acelaş ziar anunţă că plenipotenţiarii pentru conferinţa păcei vor fi primii miniştri ai statelor beligerante acompaniaţi fie-care de foştii miniştrii respectivi la Sofia. După cum se vede, se confirmă ştirea dată de «**Universul**» încă de ieri.

* * *

Ocuparea Adrianopolului de către turcі şi înaintarea trupelor turceşti pe teritoriul bulgar, aduc firesc o nouă turburare.

In cercuri diplomatice bine informate se dezminte categoric orі-ce înţelegere între grecі şi turcі în ce priveşte noua acţiune militară a imperiului otoman.

In acelaş timp se speră că în cele din urmă Turcia va înţelege că Europa nu va tolera ca hotărârile conferinţeі dela Londra să fie astfel nesocotite.

Regele Românieі, după cum am arătat eri dimineaţă a intervenit amicalmente pe lângă Sultan sfătuindu-l să renunţe la acţiunea militară întreprinsă.

Prin această intervenţie a Suveranului nostru, se precizează şi mai bine că nu este absolut nici o legătură între acţiunea Românieі şi acţiunea Turcieі.

Lumea diplomatică dela noi nu priveşte cu pesimism încercarea Turcieі şi consideră că demersul Puterilor va fi suficient pentru ca Turcia să renunţe la planul ei, mai ales că Turcia are atâta nevoe de buna voinţa Puterilor.

I. F.

AZILUL

dela ministerul Industrieі

--- Azil permanent al copiilor de ostaşi ---

A. S. R. Principesa Maria va vizita astăzi, la orele 11 dim., azilul dela ministerul industrieі pentru copiiі celor plecaţi în război. Acest azil va fi transformat, după demobilizarea armateі noastre, într'un azil permanent al copiilor de ostaşi.

Familiile unde sunt mame bolnave sau lehuze îşi pot trimite copiiі în acest azil. Azilul adăposteşte astăzi 28 de copiі şi are locuri pentru 100. El este pus sub direcţiunea d-neі Elena Cantacuzino şi Xenopol şi e pusă la dispoziţia „Crucei-Roşii". Infirmeria are 35 paturi.

Fondurile aŭ fost date de Camerele de comerţ şi prin subscripţii particulare.

Tot la minister s'au adunat fonduri pentru *Familia luptătorilor*. Ministerul a şi vărsat suma de 101.500 leі în mâinile M. S. Regineі şi comitetului central.

La intrarea azilului şi a infirmerieі a dat concurs devotat d. Elie G. Solacoglu, subdirectorul industrieі mari din minister.

E un tablou foarte înduioşător mulţimea de copilaşi cari sburdă prin frumosul parc al ministeruluі cu steguleţe tricolore în mâini.

Iată acum şi lista comitetului acestuі aşezământ:

D-nele Gr. Nicolescu, Elena Vernescu (învăţătoare), Fany Derussy, Anica Dimancea la *bucătărie*; d-ra Ecaterina Kreţulescu, Yvonne Florescu, Krauss şi Florica Rosetti la *corespondenţă*; d-nele Eliza Greceanu, Natalia Florescu, general Raşcu şi Alexandrina Florescu la *lingerie*; d-nele Ecaterina Florescu, d-ra Olga Rhetoridy, Elena Golescu, Dragné, Ana Florescu, Ştefănescu-Brăila, Didi Manu, d-rele Brătianu, Basarabescu şi Năsturel, *la echipa de zi a infirmierelor*, iar la echipa de noapte sunt patru surori de caritate de la societatea „*Sprijinul*".

D-na Xenopol a vizitat eri pe micuţii de la azil cari aŭ făcut cerc în jurul d-sale, ascultând sfaturile ce li se dădeau.

oxo

Noua graniţă româno-bulgară

Citim în „*Neue Freie Presse*" din Viena:

Din cercurile diplomatice aflăm că noua graniţă româno-bulgară, după cum a fixat-o statul-major român, este cam următoarea:

Ea începe la coastele mărei Negre, la satul Ekrene spre sud de Balcic, trece peste satul Kadikoi situat spre sud de Dobricі, de-alungul culmilor Deli Ormanului peste Salungar la Dunăre, pe care o ajunge cam la 15 km. spre a vest de Turtucaia.

oxo